क्रुर्व्वाणेभ्योऽपि क्षमामहे नैवेत्यर्थः क्रुधद्रुहेति सम्प्रदानत्वम् क्षमेर्गम्यमानोनञर्थस्तस्यासूयार्थत्वात् क्षमध्वं यदि वः क्षममित्यस्य प्रतिवचनम्॥ ३९॥

भ॰ जक्षिमइत्यादि। अनपराधे अपराधाभावेऽपि वयं नरान् नक्तं दिवं रात्रौ च दिवा च जक्षिमः भक्षयामः जक्षक्ष्लुघभक्षहासयोर्घित्वात् रुदादिः अस्मदोद्वित्ववहुत्वविवक्षा अन्यराक्षसयोगाद्बहुत्वं नक्तन्दिवमिति अक्षिभ्रुवादित्वान्निपातितं स्वार्थिकष्णान्तेन दिवाशब्देन समाहारोद्वन्द्वोवा हे भीरु द्रुह्यद्भ्योऽपि द्रोहं कुर्व्वद्भ्योऽपि तेभ्यो नरेभ्योवयं क्षमामहइति यत्तत् कुतस्त्यं कुत आगतं तत्राद्यचिरेत्यादिना त्यः यदभिप्रेत्य धात्वर्थस्तत्र चतुर्थीति परः स्वमते तादर्थ्यविवक्षयैव भीरु इति तन्वादेर्व्वेति पक्षे ऊप् सुभ्रुदीति ह्रस्वः ह्रस्वकरणान्न गुणः॥ ३९॥

तौ चतुर्द्दशसाहस्रबलौ निर्ययतुस्ततः। पारश्वधिकधानुष्कशाक्तीकप्रासिकान्वितौ॥४०॥

ज॰म॰ तौच। ततोनिगदनादुत्तरकालन्निर्य्ययतुः निर्गतवन्तौ चतुर्दशसहस्राणि परिमाणमस्य बलस्य प्रतिवचनमित्यस्मिन्विषये शतमानविंशतिकसहस्रवसनादण् प्राग्वतेः सङ्ख्यायाः संवत्सरेत्युत्तरपदवृद्धिः चतुर्द्दशसाहस्रम्बलं ययोः तौ यथा पारश्वधिकधानुष्कयाष्टीकप्रासिकान्वितौ परश्वधः प्रहरणमेषामिति परश्वधात् ठञ्चेति ठञ् तथा धनुः प्रहरणमेषां यष्टिः प्रहरणमेषामिति शक्तियष्ट्योरीकक् प्रासः कुन्तः प्रहरणमि